

Til lovforslag nr. L 64. Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 17. december 1982*)

Forslag

til

Lov om en midlertidig formueafgift af visse pensionskapitaler m.v.

§ 1. I 1983 skal der af de i § 2 nævnte livsforsikringsselskaber, pensionskasser, pensionsfonde samt skattebegünstigede opsparings- og pensionsordninger i pengeinstitutter m.v. betales en formueafgift til staten.

§ 2. Afgiftspligten påhviler:

- 1) livsforsikringsselskaber, der driver forsikringsvirksomhed her i landet ved direkte tegning af livsforsikring,
- 2) statsanstalten for livsforsikring,
- 3) pensionskasser og pensionsfonde,
- 4) den sociale pensionsfond,
- 5) Arbejdsmarkedets Tillægspension,
- 6) Lønmodtagernes Dyrtidsfond,
- 7) hjælpe- og understøttelsesfonde efter pensionsbeskatningslovens § 52,
- 8) kapitalpensionsfonde, der er godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 12, og
- 9) tontineordninger som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 7, stk. 1, sidste punktum.

Stk. 2. Afgiftspligten påhviler endvidere indehaverne af følgende konti:

- 1) pensionsopsparingskonti efter pensionsbeskatningslovens § 12,
- 2) selvpensioneringskonti efter pensionsbeskatningslovens § 51, og
- 3) indekskonti efter pensionsbeskatningslovens § 15, jfr. dog stk. 3.

Stk. 3. Indekskonti er fritaget for afgiftspligt, hvis løbende udbetaling er påbegyndt inden den 1. januar 1983.

§ 3. Afgiften for de i § 2, stk. 1, nævnte afgiftspligtige beregnes af formuen opgjort efter stk. 2-4 og § 4.

Stk. 2. Ved formueopgørelsen medregnes alle former for aktiver, herunder:

- 1) kassebeholdninger og indestående i pengeinstitutter og på postgiro,
- 2) obligationer, fondsaktiver, pantebreve og andre fordringer bortset fra krav på renter, der ikke er forfaldne,
- 3) aktier, andelsbeviser o.lign.,
- 4) fast ejendom og driftsmidler,
- 5) forfaldne ikke betalte forsikringspræmier, forsikringsindskud og bidrag,
- 6) den andel af præmiereserven og erstatningsreserven, der vedrører forpligtelser, der er genforsikrede,
- 7) depoter for overtagne genforsikringsforpligtelser.

Stk. 3. Det kapitaliserede omkostningstilæg efter § 132 i lov om forsikringsvirksomhed medregnes ikke til aktiverne i den udstrækning, et sådant aktiv indgår i selskabets statusopgørelse i henhold til ovennævnte lov.

Stk. 4. Ved opgørelsen kan fratrækkes følgende passiver:

- 1) reserver, der modsvarer livsforsikringsselskabers og statsanstaltens basiskapital for et beløb højst svarende til mindstekravet til selskabets basiskapital efter § 34 og § 73 i lov om forsikringsvirksomhed eller § 11 i lov om statsanstalten for livsforsikring,
- 2) præmiereserver og andre reserver vedrørende forsikrings- og pensionsaftaler,

ifølge hvilke løbende udbetalinger er påbegyndt inden den 1. januar 1983,

- 3) præmiereserver og andre reserver vedrørende kapitalforsikring, der den 31. december 1982 er omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53,
- 4) præmiereserver og andre reserver vedrørende forsikrings- og pensionsaftaler med kommuner for disses tjenestemandspensionsforpligtelser,
- 5) erstatningsreserver, herunder erstatningsreserver for overtagen genforsikring,
- 6) ikke forfaldne forudbetalte forsikringspræmier, forsikringsindskud og bidrag,
- 7) forfaldne udbytter og tantiemer samt forfaldne renter af garantikapital,
- 8) selskabets andel af en præmiereserve for overtagen genforsikring,
- 9) depoter for afgivne genforsikringsforpligtelser,
- 10) anden gæld bortset fra forsikringsmæssige forpligtelser over for forsikrede, pensionskassemedlemmer og pensionister og bortset fra renteudgifter, der ikke er forfaldne.

§ 4. Ved værdiansættelsen af aktiver og passiver efter § 3 finder reglerne i statsskatte-lovens § 14 samt ligningslovens §§ 4 B, 15 L, 18 A-C, 19, 20 og 21 A tilsvarende anvendelse, jfr. dog stk. 3-4.

Stk. 2. For de afgiftspligtige, der er nævnt i § 2, stk. 1, fastsætter ministeren for skatter og afgifter regler, hvorefter værdien af beholdningen af pantebreve i stedet for at blive opgjort efter stk. 1 kan opgøres efter en af følgende metoder:

- 1) pantebrevens bogførte værdi ifølge regnskabet til tilsynsmyndigheden,
- 2) en total opgørelse på grundlag af de enkelte pantebrevs kursværdi, beregnet efter givne effektive rentesatser,
- 3) en stikprøveopgørelse efter nærmere fastlagte retningslinier til bestemmelse af gennemsnitlige kurser for den enkelte afgiftspligtiges pantebrevsbeholdning, beregnet efter de effektive rentesatser som nævnt under 2).

Stk. 3. Driftsmidler skal medregnes i formuen med den bogførte værdi ifølge regnskabet til tilsynsmyndigheden.

Stk. 4. Det i ligningslovens §§ 18 A - C omhandlede nedslag for visse aktiver finder ikke anvendelse ved formueopgørelsen.

Stk. 5. Basiskapitalen efter § 3, stk. 4, nr. 1, omregnes til kontantværdi efter forholdet mellem den afgiftspligtige værdi af de aktiver, der er omfattet af § 3, stk. 2, bortset fra de aktiver, der er nævnt i § 3, stk. 2, nr. 6 og 7, og den bogførte værdi ifølge regnskabet til tilsynsmyndigheden af de samme aktiver. De i § 3, stk. 2, nr. 6 og 7, nævnte aktiver samt de i § 3, stk. 4, nr. 2, 3, 4, 8 og 9, nævnte passiver omregnes til kontantværdi på tilsvarende måde.

Stk. 6. For udenlandske livsforsikringsselskaber, der driver virksomhed her i landet, medregnes kun aktiver her i landet, ligesom der for så vidt angår de i § 3, stk. 4, nævnte passiver kun er fradragsret i det omfang, de vedrører virksomheden her i landet. For livsforsikringsselskaber med hjemsted inden for De europæiske Fællesskaber indrømmes der fradrag for den del af basiskapitalen efter § 3, stk. 4, nr. 1, der beror her i landet.

§ 5. Afgiften for de i § 2, stk. 2, nævnte opsparingsordninger beregnes af indeståendet på kontoen opgjort efter de regler, som gælder for opgørelsen af personers skattepligtige formue, jfr. § 4, stk. 1. Pantebreve i en pensionsopsparingsordning skal dog medregnes til kurs 85.

§ 6. Afgiften beregnes på grundlag af formuen pr. 31. december 1982. Afgiften udgør 2,5 pct. af denne formue.

§ 7. De afgiftspligtige efter § 2, stk. 1, indgiver opgørelse over den afgiftspligtige formue senest den 15. juli 1983. Afgiften indbetales samtidig med indsendelsen af opgørelsen.

Stk. 2. Opgørelsen indsendes til statsskattedirektoratet, hvortil afgiften også indbetales.

§ 8. Banker, sparekasser, andelskasser m.v. (pengeinstitutter) udarbejder opgørelse over den samlede afgiftspligtige formue for hver af de i § 2, stk. 2, nævnte afgiftspligtige opsparingsformer. Opgørelsen indsendes til statsskattedirektoratet inden for den i § 7, stk. 1, fastsatte frist. Afgiften indbetales af pengeinstituttet til statsskattedirektoratet in-

den for samme frist. Pengeinstituttet skal, senest 4 uger efter at afgiften er betalt, underrette den afgiftspligtige om afgiftsbeløbet.

Stk. 2. Pengeinstituttet hæver afgiften på den konto, som afgiften vedrører, en uge før den sidste rettidige indbetalingsdag, jfr. dog § 12, stk. 2. Er der på en pensionsopsparingskonto ikke tilstrækkelige kontantbeløb til at dække afgiften, skal pengeinstituttet sælge værdipapirer i fornødent omfang. Den afgiftspligtige skal have underretning herom inden 4 uger før indbetalingsdagen. Har den afgiftspligtige ikke inden en uge før den sidste rettidige indbetalingsdag meddelt pengeinstituttet, hvilke værdipapirer der skal sælges, træffer pengeinstituttet bestemmelse herom. Overskydende beløb ved salget indsættes på den til ordningen hørende kontantkonto. I de tilfælde, hvor det i indekskontrakter er aftalt, at tillægsrenten helt eller delvis skal tilfalde interessentens arbejdsgiver, afholdes afgiften af denne tillægsrente.

§ 9. Statsskattedirektoratet kontrollerer opgørelsen og afgiftsberegningen. Anser statsskattedirektoratet en opgørelse eller beregning for urigtig, forelægger direktoratet sagen for ligningsrådet, der kan ændre opgørelsen og beregningen.

Stk. 2. Statsskattedirektoratet underretter den, der har indsendt opgørelsen, om eventuelle ændringer af afgiften. Pengeinstituttet videregiver meddelelsen til den afgiftspligtige inden 4 uger efter, at pengeinstituttet har modtaget underretning om afgiftsændringen.

Stk. 3. Anser en afgiftspligtig kontohaver i et pengeinstitut den af pengeinstituttet foretagne opgørelse af afgiftsgrundlaget eller beregning af afgiften for urigtig, kan den afgiftspligtige indbringe spørgsmålet for landskatteretten inden 8 uger efter betalingstidspunktet efter § 7, stk. 1. Kontohaveren skal vedlægge en erklæring fra pengeinstituttet om beregning af afgiften og anføre, på hvilke punkter kontohaveren mener at afgiften er opgjort forkert, samt pengeinstituttets kommentarer hertil.

Stk. 4. Skattestyrelseslovens regler for klage til landsskatteretten og indbringelse for domstolene finder tilsvarende anvendelse på klager over afgiftsændringer foretaget af ligningsrådet, jfr. stk. 1 og 2, og klager over pengeinstituttets opgørelse af afgiften, jfr. stk. 3. Klage over afgiftsændringen medfører

ikke, at fristen for indbetaling af afgiften forlænges.

Stk. 5. For meget indbetalt afgift tilbagebetales. Yderligere afgiftsbeløb skal indbetales inden 6 uger efter meddelelsen fra statsskattedirektoratet om den ændrede afgift. For konti i pengeinstitutter finder § 8, stk. 2, tilsvarende anvendelse.

§ 10. Hvis afgiften ikke er betalt rettidigt, skal der betales renter med 1,3 pct. pr. påbegyndt måned fra forfaldstidspunktet efter § 7, stk. 1.

Stk. 2. Hvis afgiftsbeløbet ændres, forrentes forskelsbeløbet med 1,3 pct. pr. påbegyndt måned fra det i § 7, stk. 1, fastsatte tidspunkt.

§ 11. Forsikrings- og pensionsaftaler, hvor løbende udbetaling er påbegyndt inden den 1. januar 1983, indgår ikke i fordelingen af afgiften efter denne bestemmelse.

Stk. 2. Livsforsikringselskaber og statsanstalten for livsforsikring fordeler den samlede afgift forholdsmæssigt på forsikrings- eller pensionsaftalerne samt på de øvrige reserver, der ikke er fradragsberettigede efter § 3, stk. 4. Dette gælder, uanset om der er aftalt en forsikrings- eller pensionsydelse med bestemte beløb, herunder livrenter uden ret til bonus. Fordelingen af afgiften på de enkelte forsikrings- og pensionsaftaler sker efter reglerne i stk. 3 og 4.

Stk. 3. Afgiftsfordelingen sker for forsikrings- eller pensionsaftaler, hvori grundlaget er indbetalte præmier med påløbne renter (tarifmæssigt opbyggede ordninger), ved en reduktion på 2,3 pct. af den kapitaliserede værdi af de enkelte forsikrings- eller pensionsaftaler opgjort på det i § 6 nævnte tidspunkt. For så vidt angår indekskontrakter skal fordelingen ske ved nedsættelse af bonus for de enkelte kontrakter.

Stk. 4. For pensionstilsagn, der er afdækket ved en forsikringsaftale, der fastlægger pensionsydelse, finder stk. 3 tilsvarende anvendelse ved fordelingen af afgiften, medmindre der sker en til afgiften svarende forhøjelse af præmien efter aftale mellem tilsgivngiveren og de forsikrede. Livsforsikringselskabet eller statsanstalten for livsforsikring skal i givet fald have underretning om aftalen inden den 1. april 1983.

Stk. 5. Pensionskasser omfattet af § 203 i lov om forsikringsvirksomhed fordeler den afgift, der påhviler pensionskassen, ved at nedsætte bonusrenten ensartet for samtlige pensionskassemedlemmer og pensionister, hvis ordningen er tariffmæssigt opbygget.

Stk. 6. Bestemmelserne i stk. 5 gælder tilsvarende for Arbejdsmarkedets Tillægspension og Lønmodtagernes Dyrtdsfond.

Stk. 7. Pensionskasser, der er omfattet af lov om tilsyn med pensionskasser, kan beslutte, om den afgift, der påhviler pensionskassen, skal fordeles på de tariffmæssigt opbyggede ordninger efter stk. 2 og 3 eller efter stk. 5.

Stk. 8. Bevirker afgiften for pensionstilsagn, der er afdækket i en pensionskasse, hvor pensionsordningen ikke er tariffmæssigt opbygget, at pensionskassens formue efter en forsikringsteknisk statusopgørelse bliver utilstrækkelig til at opfylde dens forpligtelser, finder lov om tilsyn med pensionskasser § 21, stk. 3 og 4, tilsvarende anvendelse, eller for så vidt angår de pensionskasser, der er nævnt i § 203 i lov om forsikringsvirksomhed, de pågældende vedtægtsbestemmelser. Dette gælder ikke, såfremt afgiften modsvares af en forhøjelse af bidragene efter aftale mellem tilsagnsgiver og de berettigede i det omfang, det er nødvendigt, for at pensionskassen kan opfylde sine forpligtelser. Pensionskassen skal i givet fald have underretning om aftalen inden den 1. april 1983.

Stk. 9. For pensionsfonde, der er omfattet af pensionsbeskatningslovens § 6, finder reglen i stk. 7 anvendelse. Er pensionstilsagnet ikke tariffmæssigt opbygget, anvendes dog reglen i stk. 8.

Stk. 10. Kapitalpensionsfonde, der er godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 12, fordeler den afgift, der påhviler fonden, efter reglerne i stk. 3.

Stk. 11. For pensionskasser og pensionsfonde, der ikke er omfattet af stk. 5-10, finder reglen i stk. 7 anvendelse. Er pensionstilsagnet ikke tariffmæssigt opbygget, anvendes dog reglen i stk. 8.

§ 12. Ved kapitaludbetaling eller overførsel af en forsikrings- eller pensionsordning, for fordelning har fundet sted i henhold til § 11, tilbageholdes 2,3 pct. af det pr. 31. december 1982 beregnede kapitalkrav til dækning af afgiften. Ved ophævelse af forsik-

rings- eller pensionsaftaler, før fordeling har fundet sted i henhold til § 11, beregnes tilbagekøbsværdien eller udtrædelsesgodtgørelsen efter reduktion af kapitalkravet pr. 31. december 1982 med 2,3 pct. Rente- eller bonustilskrivning for perioden 1. januar og indtil udbetalingstidspunktet sker på grundlag af det således reducerede kapitalkrav.

Stk. 2. Ved ophævelse eller overførsel af en opsparingsordning i et pengeinstitut før opkrævningstidspunktet efter § 8, stk. 2, tilbageholder pengeinstituttet et beløb til dækning af afgiften. Dette beløb udgør 2,5 pct. af indestændet pr. 31. december 1982 med fradrag af rente af den beregnede afgift fra tilbageholdelsestidspunktet til opkrævningstidspunktet efter § 8, stk. 2. Rentesatsen er den, der i øvrigt var gældende for kontoen på ophævelses- eller overførselstidspunktet. For selvpensioneringskonti tilbageholdes afgiften ved bindingsperiodens udløb efter tilsvarende regler.

§ 13. Hvis opgørelse efter § 7 og § 8 ikke indgives rettidigt, kan statsskattedirektoratet opgøre afgiftsgrundlaget skønsmæssigt og opkræve afgiften hos de afgiftspligtige efter § 2, stk. 1, og hos pengeinstitutter med konti som nævnt i § 2, stk. 2. Reglerne i § 9, stk. 1, 2. pkt., og § 9, stk. 2 og 4-5, finder tilsvarende anvendelse på denne opgørelse.

Stk. 2. Statsskattedirektoratet kan pålægge de afgiftspligtige efter § 2, stk. 1, og de i stk. 1 nævnte pengeinstitutter inden en nærmere angiven frist at give de oplysninger, som direktoratet har brug for ved kontrollen med opgørelsen af afgiften.

Stk. 3. Indsendes opgørelsen efter § 7 og § 8 eller oplysningerne efter stk. 2 ikke rettidigt, kan statsskattedirektoratet pålægge den, der skal indsende opgørelsen, daglige bøder, indtil opgørelsen eller oplysningerne fremkommer. Statsskattedirektoratets afgørelse kan indbringes for ministeren for skatter og afgifter.

Stk. 4. Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte de nærmere regler om lovens administration.

§ 14. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

- 1) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrollen,
- 2) undlader at indgive opgørelse efter § 7 eller § 8,
- 3) undlader at indbetale afgiften rettidigt.

Stk. 2. Den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år.

Stk. 3. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, gensidige selskaber og selvejende institutioner eller lignende, kan der pålægges selskabet m.v. som sådant bødeansvar.

§ 15. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan statskattedirektoratet tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt denne erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angiven frist, der efter begæ-

ring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejeloven om indhold af anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter vedtagelse inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.

Stk. 4. Når sager om de i § 14 nævnte overtrædelser indbringes for domstolene, behandles de som politisager. Retsmidlerne i retsplejelovens kapitler 72 og 73 kan anvendes i samme omfang som i statsadvokatsager.

§ 16. En forsikrings- eller pensionsordning kan ikke opsiges, alene fordi der bliver pålagt en afgift efter denne lov.

§ 17. Loven træder i kraft den 1. januar 1983.

§ 18. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

SVEND JAKOBSEN

/ Ahlmann-Ohlsen